

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **K. J.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 9 lipca 2026 r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie upoważnionego sędziego VII Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 16 kwietnia 2026 r., sygn. akt VII Ka 1063/25, odmawiające przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 19 grudnia 2025 r., sygn. akt VII Ka 1063/25,

**na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. i art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k.
w zw. z art. 40 § 3 k.p.k.**

postanowił

**uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę w przedmiocie
wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku Sądu
odwoławczego przekazać do ponownego rozpoznania Prezesowi
Sądu Okręgowego w Zielonej Górze.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 16 kwietnia 2026 r., wydanym w sprawie o sygn. akt VII Ka 1063/25, upoważniony sędzia VII Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Zielonej Górze odmówił przyjęcia wniosku skazanego K. J. o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 19 grudnia 2025 r.,

sygn. akt VII Ka 1063/25, argumentując, że wniosek ten został złożony po upływie terminu zawitego.

Przedmiotowe zarządzenie zaskarżył skazany działający osobiście podnosząc, że nie został pouczone o przysługujących mu prawach i nie był świadomy, że termin do wystąpienia o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku biegł w jego sprawie od dnia ogłoszenia tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wywiedzione zażalenie doprowadziło do uchYLENIA zaskarżonego zarządzenia i przekazania sprawy Prezesowi Sądu Okręgowego w Zielonej Górze do ponownego rozpoznania. Nastąpiło to jednak na skutek okoliczności dostrzeżonej przez Sąd Najwyższy z urzędu.

Decyzja w tej sprawie determinowana była zaistnieniem bezwzględnie powodu odwoławczego określonego w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k., co zarazem zwalniało Sąd Najwyższy od odnoszenia się do argumentacji przedstawianej przez skarżącego, jako przedwczesnej (art. 436 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.).

Z treści art. 40 § 3 k.p.k. wynika, że sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia objętego wnioskiem o wznowienie, zaskarżonego w trybie kasacji lub objętego skargą nadzwyczajną, nie może orzekać co do tego wniosku, kasacji lub skargi.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że zawarte w art. 40 § 3 k.p.k. pojęcie „co do kasacji” odnosi się nie tylko do orzekania w przedmiocie merytorycznej zasadności kasacji, czy orzeczeń decydujących o jej dopuszczalności, ale też rozstrzygnięć pozostających z nimi w ścisłym związku, które procesowo uniemożliwiają („blokuja”) dostęp do tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. W katalogu tych rozstrzygnięć mieści się więc także zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku, który ma być zaskarżony kasacją (zob. postanowienia SN: z 30 marca 2017 r., V KZ 7/17; 25 stycznia 2021 r. IV KZ 4/21; 20 września 2022 r., II KZ 26/22; 16 stycznia 2024 r., III KZ 50/23; z 20 czerwca 2024 r., V KZ 28/24).

W niniejszej sprawie zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego zostało wydane przez sędziego Sądu Okręgowego w Zielonej Górze D.P. orzekającego także w postępowaniu odwoławczym i biorącego udział – w charakterze sprawozdawcy – w wydaniu przez tenże Sąd wyroku z dnia 19 grudnia 2025 r., sygn. akt VII Ka 1063/25.

Okoliczność ta, stanowiąc uchybienie, o którym mowa w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k., skutkowałą koniecznością uchylenia zaskarżonego zarządzenia i przekazania sprawy, celem dalszego procedowania w przedmiocie wniosku skazanego o sporządzenie i doręczenie wyroku Sądu odwoławczego, Prezesowi Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, który w postępowaniu ponownym respektować będzie dyspozycję art. 40 § 3 k.p.k.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[J.J.]

[a.ł.]